

ЛІТЕРАТУРА

1. www.science.uva.nl/research/amstel/bicycle/partic/Jill/BicycleWeb/hoge%20veluwe/witte_fietsen.htm
2. Власов А. Чемодан для велосипеда. – Турист, 1982, № 6.- С 24.
3. www.veloturizm.ru

А.О. ГОРДІЄНКО

ДО ПРОБЛЕМИ ВИХОВАННЯ „ДІТЕЙ-ІНДИГО”

У статті розглядаються характерні властивості та особливості виховання дітей-індіго.

В статье рассматриваются характерные черты и особенности воспитания детей-индиго.

In this paragraph we consider typical characteristics and unusuals of upbringing indigo-children.

Сьогодні діти не такі, як раніше. Світ навколо нас змінився – змінилися і діти. Вони зовсім не подібні на попередніх. Діти-індіго народжуються з блакитно-фіолетовим кольором очей, мають більшу здатність до виживання, володіють сильним імунітетом та стійкі до найглобальніших хвороб людства. Відповідно, на таких дітей виховання, засноване на страху, більше не вплине потрібним чином. Старі, засновані на залякуванні методи, насправді лише послаблюють батьківський контроль. Погроза покарання тільки настроює дітей проти батьків і спонукає їх до бунту. Крик чи удар вже не допомагають встановити контроль над дитиною, а просто вбивають в ній бажання слухати та співпрацювати.

Використовуючи покарання, ви стаєте дитині ворогами, від яких потрібно ховатись, а не батьками, від яких можна чекати допомоги.

Коли батьки кричать на дитину, це тільки притупляє її можливість слухати. Щоб добитись успіхів у навчанні, і – що найважливіше – конкурувати в умовах вільного ринку та будувати міцні взаємовідносини з оточуючими, сучасній людині необхідно в повній мірі володіти мистецтвом спілкування. Краще всього дитина вчиться цьому мистецтву, коли вислуховує батьків, а батьки вислуховують її. Діти прислуховуються до батьків, коли батьки прислуховуються до дітей. Що буває, коли ввімкнути музику надто голосно? Ви просто перестаєте її чути. Те ж саме відбувається і тоді, коли батьки постійно чогось вимагають від своїх дітей. Коли сучасні батьки кричать на дітей, як це робили їх матір та батько, це спричиняє зовсім іншу взаємодію. Сучасна дитина просто відключається, і дорослі втрачають контроль над нею.

Для кращого розуміння питання розглядається на конкретному прикладі. Хочу ознайомити Вас з історією життя однієї сім'ї. Через рік після одруження в пари народилась донька, окрім того жінка вже мала дві чудові дівчинки від першого чоловіка. Розуміється для неї материнство було звичним, а от чоловік відкрив для себе батьківство вперше. Однак, на його руках опинилося троє дітей різного віку: новонароджений, вісім та дванадцять років. І таким чином мусив виховувати одночасно малюка, дитину та підлітка – непроста задача. Оскільки він був компетентним педагогом і проводив семінари з дітьми різного віку, то прекрасно знав, як діти ставляться до батьків. Крім того, консультував тисячі дорослих, і допомагав їм вирішити проблеми, коріння яких сягає дитячих років. І щоб виправити недопрацювання батьків, він вчив цих людей зцілювати старі рани та вибачати образи. Тому, коли він сам став батьком, у нього вже був цей унікальний та багатий досвід.

Спочатку на кожному кроці він лив себе на тому, що механічно поводить себе як його батьки. Якісь їх методи були добрими, другі менш ефективними, а деякі взагалі нікуди не годились. Спираючись на власний досвід, а також на досвід тисячі людей, з якими йому довелось працювати, він поступово зумів розробити нові, більш ефективні методи виховання.

Він до сих пір добре пам'ятає одну з перших змін, яку він ввів у свою манеру спілкування з дітьми. Одного разу почувши конфлікт своєї дружини з дочкою, миттю поспішив на допомогу жінці. Та включившись у конфлікт, і сам не помітив, як сам став кричати голосніше їх обох. Розуміється в такий спосіб здобув перемогу у конфлікті, та якою ціною – дівчинка стихла, приховавши образ. І тут батько зрозумів наскільки сильного болю завдав своїй доньці.

І в цей момент Джон зрозумів, що допустився помилки. Його поведінка не мала жодного відношення до виховання. Він поведив себе точно як його батько, коли той не знав, що робити. Намагаючись взяти контроль над ситуацією, він кричав та залякував. Хоча Джон ще не розумів, що слід робити, та ясно бачив, що крики та погрози – не метод. З того дня він більше ніколи не дозволяв собі кричати на дітей. З часом їм з дружиною вдалось розробити нові, більш розумні способи встановлювати контроль над дівчатами, коли вони вели себе не так як слід.

Найважливіше у вихованні – любити дітей та віддавати їм час та сили. Однак, хоча любов – найголовніше, це ще далеко не все. Якщо батьки не розуміють особливих потреб своєї дитини, то не можуть дати їй в повній мірі того, що потребують сучасні діти. Буває так, що батьки щедро дарують любов своєму чаду, та не так, як би це було найбільш корисно для його розвитку.

З іншого боку, багато людей і хотіли би проводити більше часу зі своїми дітьми, та не знають чим їх зайняти, а буває і так, що діти просто відштовхують їхні спроби поспілкуватись. Дуже часто батьки намагаються поговорити з дитиною, але вона просто закривається в собі. І оскільки розмови ні до чого не доводять, вони просто не бачать іншого виходу, як погрожувати та карати.

Щоб відмовитись від старих методів виховання, необхідно замінити їх новими.

Розмови приносять бажаний результат тільки тоді, коли Ви знаєте чого потребує Ваша дитина. Щоб у дитини було бажання спілкуватися з вами необхідно навчитись *слухати*. Щоб дитина пішла на співпрацю, необхідно навчитись просити її про це. Потрібно навчитись давати дітям достатньо свободи, зберігаючи при цьому контроль. Навчитись всьому цьому батьки можуть відмовившись від старих методів виховання.

Щоб стати добрими батьками, недостатньо просто відмовитись від неефективних методів.

Марго, мати-одиначка, почала використовувати свої методи в спілкуванні з старшою донькою-підлітком, Сарою, яка перед цим не просто перестала розмовляти з матір'ю, а й серйозно планувала піти з дому. Та як тільки Марго підкоригоувала стиль спілкування з донькою, їм вдалось злагодити всі проблеми. Буквально за день Сара стала іншою людиною. До того як Марго ознайомилась з новим підходом до виховання, Сара тільки хмурилась на всі її спроби поговорити. І вже через декілька місяців вони стали найкращими подругами.

У Тіма та Керол були проблеми з трьохрічним сином Келвіном. Він безперестанку впадав в істерики, і твердо стояв на своєму за будь-якої ситуації. Коли батьки відмовились від стусанів і потроху стали застосовувати *тайм-аути*, Келвін поступово відмовився від істерик. Тім і Керол знов змогли встановити контроль над ситуацією в сім'ї, зрозумівши, як потрібно задовольняти потреби свого сина.

Філіп- успішний бізнесмен, виховувався матір'ю і не розумів наскільки потрібен дитині батько. І ознайомившись з відповідною літературою, нарешті засвоїв, чого потребують його діти і що він може для них зробити. Він став проводити з ними більше часу.

Багато чоловіків, що не займаються вихованням дітей, навіть не підозрюють, в якому щасті вони собі відмовляють.

Можна безкінечно розповідати історії сімей, яким пішли на користь ідеї та методи запропоновані в рамках підходу «діти – з небес».

Довести ефективність запропонованих методів легко: почніть їх використовувати – і ви негайно отримаєте результат.

«Діти – з небес» - широка практична філософія виховання, яка застосовується до дітей будь-якого віку.

Вільний світ Заходу переживає кризу виховання. З кожним днем засоби масової інформації приносять нам все більше звісток про дитячу та підліткову злочинність, занижену самооцінку, синдромах недостатці уваги, наркоманії, ранній вагітності та самогубствах. Майже всі батьки сумніваються як в старих методах виховання, так і в нових. Складається враження, ніби ні один підхід не годиться, а проблеми наших дітей все збільшуються. Та в першу чергу потрібно звернути увагу на те, що відбувається дома. Проблеми дітей виникають вдома і можуть бути вирішені там же. Звичайно і зміни в суспільстві – важливий фактор, та батьки повинні зрозуміти, що саме від них залежить, чи виростуть їх діти сильними, впевненими в собі, здібними до співпраці та співчуття. І тому їм необхідно модернізувати свої методи виховання. Керівники великих компаній, знають, якщо вони хочуть зберегти конкурентно спроможність на ринку, вони мусять постійно змінюватись та вдосконалюватись.

В минулому дітей контролювали за допомогою тиску, страху, почуття вини. Щоб мотивувати добру поведінку, дітям стверджували, що хороше ставлення вони можуть заслужити лише чемністю. Найсильнішим стримуючим фактором для дитини був страх втратити любов батьків. Якщо цього

було мало, батьки вдавались до більш жорстких покарань, які мали пробудити в дитині ще більший страх та зламати його волю. Нечемну дитину нерідко називали свавільною. За іронією долі, з точки зору позитивного виховання, щоб виховати в дитині дух співпраці, впевненість в собі, необхідно розвивати його волю, а не ламати її. Адже щоб добитися співпраці, не потрібно ламати волю. Діти - з небес. Коли їх серця відкриті, а воля здобуває необхідне підґрунтя, вони більш схильні до співпраці.

Методи минулого були спрямовані на виховання чемних дітей. Позитивний підхід передбачає виховання відповідальних дітей, які підкоряються правилам не через страх, та діють спонтанно і приймають рішення, керуючись наказом серця. І якщо такі діти не брешуть, то не тому, що це проти правил, а тому, що вони чесні та справедливі. Мораль для них не являється чимось нав'язаним – вона йде зсередини, вихована співпрацею з батьками.

Виховні методи минулого були сконцентровані на тому, щоб привчити дітей підкорятись. Позитивне виховання прямує до створення впевнених в собі лідерів, спроможних творити свою долю самостійно, а не просто йти за тими, хто попереду. Впевнені в собі діти чітко розуміють, хто вони є і чого хочуть добитись. Впевнені в собі діти менше піддаються тиску з боку своїх однолітків і не відчувають потреби бунтувати. Вони думають своєю головою, але при цьому залишаються відкритими для допомоги та підтримки зі сторони батьків. Коли такі діти дорослішають, їх не сковує чужа думка. Вони керуються своїм внутрішнім компасом і приймають рішення самостійно.

В минулому більшість суспільств жили під гнітом і контролем сильних, жорстоких диктаторів, але сьогодні все зовсім інакше. Тепер народи не схильні підтримувати несправедливість і пригнічення прав людини, та готові відповідати на таку політику непокорюю. Люди не раз віддавали життя в боротьбі за демократію.

Так само і сучасні діти не схильні миритися з погрозою покарання. Вони повстають. Сьогодні дитина гостріше відчуває, що будь-яке покарання несправедливе. Покарання обертається опором, неприйняттям і бунтом. Сьогодні діти все в більш ранньому віці починають відштовхувати цінності дорослих і повставати проти батьківського контролю.

Діти відштовхують життєво необхідну для їх розвитку підтримку старших значно раніше, чим досягають психологічної зрілості і можуть обходитись без допомоги батьків. Вони бажають позбутися батьківської опіки, коли вона їм ще необхідна для здорового розвитку.

Більшість батьків розуміють, що старі методи, засновані на покаранні, не працюють, але не знають іншого шляху. Вони стримуються від покарань, але це теж не приносить бажаних результатів. Виховання, що базується на всюдозволеності, не дає дітям батьківського контролю, якого вони потребують. Достатньо поступитись тільки міліметром свого впливу, як діти охоплюють в Вас цілу милю. Діти швидко вчаться використовувати свою свободу для того, щоб *маніпулювати дорослими*.

Якщо дитині дозволяти використовувати сильні негативні почуття та істерики для досягання своїх цілей, вона швидко бере батьків під контроль. Якщо дитина керує батьками, то сама стає некерованою. В значній мірі це породжує у дітей ті ж проблеми, що і застарілі методи виховання.

Росте дитина в атмосфері страху чи всюдозволеності, - якщо вона не відчуває, що батьки керують ситуацією, то відповідає бунтом та запереченням на будь-які спроби старших взяти правління в свої руки. Відсторонившись від підтримки батьків, дитина розвивається неповноцінно. Використовуючи методи позитивного виховання, батьки можуть дати своїм дітям свободу та ініціативу, котрі необхідні їм для розвитку сильного і здорового відчуття особистого "я".

Сучасні діти володіють вродженою здатністю відрізнити хороше від поганого – потрібно тільки дати їм можливість розвинути цю здатність.

Існує п'ять принципів позитивного впливу, які постійно мусить чути дитина в процесі виховання:

1. Відрізнитись від інших – нормально.
2. Здійснювати помилки – нормально.
3. Виявляти негативні емоції – нормально.
4. Хотіти більшого – нормально.
5. Виражати свою незгоду – нормально, але пам'ятай, що мама і тато – головні.

Ці п'ять принципів дадуть Вашим дітям свободу розвивати здібності, дані їм Богом. Якщо правильно впроваджувати ці принципи в життя, то Ваша дитина розвине в собі необхідні якості для досягнення успіху в житті: вміння пробачати інших та себе, вміння ділитись, вміння дочікуватись здійснення своїх бажань, почуття особистої гідності, терпіння, повага до навколишніх і до себе, дух співпраці, впевненість в своїх силах, вміння бути щасливим.

Всі діти народжуються невинними і добрими. В цьому розумінні – всі діти з небес. Кожна дитина особлива. В підростаючому розумі, серці і тілі кожної дитини є детальний план її розвитку. В кожного є особливі проблеми, свій унікальний набір задач і талантів, який ми змінити не можемо. Дітям необхідні співчуття і допомога, та не менш необхідні їм для росту їх особливі проблеми.

Для здорового росту кожній дитині необхідно пройти через періоди випробувань. Навчитись приймати і розуміти труднощі, що накладаються батьками та навколишнім світом. Наприклад:

- Дитина не навчиться пробачати, якщо їй пробачати нікого.
- Дитина не розвине в собі терпіння чи вміння дочікуватись, здійснення своїх бажань, якщо завжди зразу давати їй все, чого вона тільки забажає.
- Дитина не навчиться приймати свої недоліки, якщо навколо неї всі ідеальні.
- Дитина не навчиться співпрацювати, якщо все завжди відбувається так, як хочеться їй.
- Дитина не розвине свій творчий потенціал, якщо за неї все будуть робити інші.
- Дитина не навчиться співчувати і поважати оточуючих, якщо вона не бачить, що інші люди також відчувають біль та переживають невдачі.
- Дитина не розвине в собі відвагу та оптимізм, якщо їй не доведеться зіштовхнутися лицем до лица з неприємностями.
- Дитина не розвине в собі впертість і силу, якщо все дається легко.
- Дитина не навчиться виправляти свої помилки, якщо їй невідомі труднощі, невдачі та промахи.
- Дитина не розвине в собі почуття особистої поваги та здорову гордість, якщо не буде долати перешкоди та добиватись чого-небудь.
- Дитина не розвине в собі самодостатність, якщо їй не знайоме почуття ізоляції та неприйняття.
- Дитина не розвине в собі цілеспрямованість, якщо в неї немає можливості протистояти авторитету або добиватися бажаного.

За багатьма причинами проблеми та випробування не тільки неминучі але й необхідні. Головне завдання батьків полягає не в тому, щоб вберегти дітей від них, а в тому, щоб допомогти дітям їх успішно подолати і рости.

Життєві труднощі допомагають дитині стати сильнішою і пробуджують те краще, що в ній закладено. Завдання батьків – правильно підтримувати своїх дітей, щоб вони ставали сильнішими та здоровішими.

Дослідивши суть та характер нового покоління стало зрозуміло, що старі методи залякування, крику, несхвалювання ще не втратили своєї сили, та стали не дієвими. Нинішні діти більш чутливі за попередніх. Вони набагато здібніші, ніж раніше, та при цьому такі методи виховання, як крики, покарання, приниження справляють на них більший негативний вплив. Коли діти були більш товстошкірими, ці методи приносили користь, та тепер вони застаріли і просто протипоказані.

В минулому стусани заставляли дітей боятися авторитету і слідувати правилам. Зараз вони спричиняють діаметрально протилежні результати. Посієш насильство – пожнеш насильство. Це симптом підвищеної чутливості. Сьогодні діти володіють більшим творчим потенціалом, та при цьому більш гостро реагують на зовнішні умови.

Діти завжди запрограмовані копіювати батьків. Їх розум сприймає картинки і записує їх з тим, щоб повторяти та імітувати все, що Ви робите і говорите.

Якщо батьки проявляють повагу до оточуючих, поступово вчаться поважати інших і діти. Якщо батьки вміють вести себе спокійно та добродушно зі скандальним малюком, він теж поступово навчиться залишатися спокійним і добродушним, коли його переповнюють сильні емоції. Щоб зберігати спокій, батькам потрібно добре знати, що робити коли дитина виходить з-під контролю – використовувати свій авторитет, а не силу.

В.В. ДМИТРЕНКО

РОЗВИТОК УНІВЕРСАЛЬНИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ДО ТВОРЧО-ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття залучає студентів до наукового підходу у розвитку власних пізнавальних здібностей, що дає можливість їм ефективно розвивати свій творчий потенціал.

Стаття приобщає студентів к научному підходу в определении своих познавательных способностей, что даёт возможность им эффективно развивать свой творческий потенциал.